

Мишљење у вези са распуштањем скупштине јединице локалне самоуправе у смислу члана 85. Закона о локалној самоуправи

Основ за распуштање скупштине јединице локалне самоуправе и именовање привременог органа садржан је у члану 192. ст. 2. и 3. Устава Републике Србије.

Полазећи од наведеног уставног основа, Закон о локалној самоуправи („Службени гласник РС“, број 129/07, 83/14-др. закон) је у члану 85. утврдио разлоге за распуштање скупштине јединице локалне самоуправе.

С тим у вези, а према тачки 1. тог члана, скупштина јединице локалне самоуправе *може* се распустити ако скупштина не заседа дуже од три месеца.

Из наведене законске одредбе произлази факултативност распуштања скупштине јединице локалне самоуправе због незаседања у Законом прописаном року, односно сама чињеница да скупштина није заседала дуже од три месеца не доводи аутоматски до распуштања тог органа локалне самоуправе, већ треба проценити да ли се услед незаседања скупштине доводи у питање задовољавање потреба грађана и остваривање њиховог права на локалну самоуправу.

Наиме, до распуштања скупштине може доћи уколико прописани, објективни показатељи, указују да застој у функционисању скупштине не може бити превазиђен. Један од објективних показатеља јесте незаседање скупштине у периоду од најмање три месеца.

При томе, треба имати у виду да свако распуштање локалног представничког тела, које, поред осталог, представља и симбол изворности и самосталности локалне самоуправе у јавним пословима локалног карактера, изазива низ поремећаја у остваривању локалне самоуправе, те сужава права грађана и њихових институција и преноси их на нижа – постављена, а не изабрана тела.

Иначе, разлози за распуштање скупштине јединице локалне самоуправе наведени у члану 85. Закона су такве садржине и природе да без њиховог постојања није заиста могуће практично остваривати систем локалне самоуправе у одређеној јединици локалне самоуправе. Тако, без заседања скупштине као највишег и истовремено представничког органа јединице локалне самоуправе, који врши и нормативну функцију, бира извршне органе и врши друге најзначајније надлежности, уствари није могуће функционисање локалне самоуправе.

Министарство државне управе и локалне самоуправе на основу Закона о локалној самоуправи (члан 78. став 2.) врши надзор над законитошћу рада и аката органа јединице локалне самоуправе, па у сваком случају непосредног сазнања или обавештења на други начин о чињеницама које указују на проблеме у функционисању јединице локалне самоуправе (од стране физичких и правних лица, опозиције, медија и сл.), покрене, у сваком конкретном случају, поступак за утврђивање испуњености законских услова за распуштање скупштине јединице локалне самоуправе и образовање привременог органа.